

๑๑/๑๑

ขอมติกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย

ฉบับที่ ๓.๕

ระเบียบวินัยและการลงโทษพนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทย (ปรับปรุงใหม่)

ควมการรถไฟแห่งประเทศไทยได้เสนอแก้ไขขอมติว่าควมระเบียบวินัยและการลงโทษพนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทย ให้สอดคล้องกับทางราชการ และเพื่อใหการพิจารณาโทษพนักงานเป็นไปควมเหมาะสมยิ่งขึ้น

คณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๒๕ (๔) แห่งพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ. ๒๔๙๔ จึงให้ยกเลิกขอมติตามขอมติฉบับที่ ๓.๕ ลงวันที่ ๑๔ สิงหาคม ๒๔๒๔ และที่แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๓ มกราคม ๒๔๓๕ เสียห้สิ้น และให้กำหนดขอมติของขอมติฉบับที่ ๓.๕ ว่าควมระเบียบวินัยและการลงโทษพนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทย ขึ้นใหม่ดังต่อไปนี้

ระเบียบวินัย

ข้อ ๑ พนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทย ต้องรักษาไว้ซึ่งระเบียบวินัยโดยเคร่งครัด ผู้ใดฝ่าฝืนให้ถือว่าผู้นั้นกระทำผิดวินัย จึงต้องได้รับโทษ

ข้อ ๒ ระเบียบวินัย ซึ่งพนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทยจ้กต้องรักษาไว้ มีดังนี้

- (๑) ต้องสนับสนุนการปกครองระบอบรัฐธรรมนูญควมบริสุทธิ์ใจ และต้องพยายามชี้แจงแก่ผู้อยู่ในบังคับบัญชาให้เข้าใจและนิยมการปกครองระบอบรัฐธรรมนูญ
- (๒) ต้องเชื่อฟังและต้องปฏิบัติตามคำสั่งของผู้นบังคับบัญชาที่สั่งในหน้าที่โดยชอบควมกฎหมาย ถ้าไม่เห็นพ้องควมคำสั่งนั้น จะเสนอควมเห็นคัดค้านเป็นหนังสือก็ได้ แต่ต้องเสนอโดยควน และถ้าผู้นบังคับบัญชามีไคถอนคำสั่งนั้น ผู้อยู่ในบังคับบัญชาต้องปฏิบัติตาม

ในการปฏิบัติหน้าที่การงาน ห้ามมิให้กระทำการข่มขู่บังคับบัญชา เว้นแต่จะได้รับอนุญาต

เป็นพิเศษ

(๓) ต้องตั้งใจปฏิบัติหน้าที่ตามที่รัฐบาลแถลง และตามที่คณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทยกำหนด เพื่อให้เกิดผลดีหรือความก้าวหน้าแก่การงาน

(๔) ต้องปฏิบัติหน้าที่การงานด้วยความซื่อสัตย์สุจริต

ห้ามมิให้อาศัยอำนาจหน้าที่การงานไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมเพื่อหาผลประโยชน์ให้แก่ตนเองหรือผู้อื่น และห้ามมิให้รายงานเท็จต่อบุคคลบังคับบัญชา

(๕) ต้องอุทิศเวลาของตนให้แก่กิจการรถไฟแห่งประเทศไทย

ห้ามมิให้เป็นที่ปรึกษาหรือกระทำการในทางหุ้นส่วนหรือบริษัทใด ๆ นอกจากการรถไฟแห่งประเทศไทยจะสั่ง และห้ามมิให้หาผลประโยชน์ใด ๆ อันอาจทำให้เสียความเที่ยงธรรมและเกียรติศักดิ์ในหน้าที่

(๖) ต้องรักษาชื่อเสียงมิให้เสื่อมเสียว่าเป็นผู้ประพฤติชั่ว

ห้ามมิให้ประพฤติตนเป็นคนเสเพล เสพเครื่องทองของเมวจนไม่สามารถครองสติได้ มีหนี้สินรุงรัง เล่นการพนันเป็นอาชญา กระทบความดีความชอบ หรือการอื่นใดซึ่งอาจทำให้เสียเกียรติศักดิ์และตำแหน่งหน้าที่

(๗) ต้องสุภาพเรียบร้อยต่อบุคคลบังคับบัญชาและต่อประชาชน ห้ามมิให้ดูหมิ่น

เยียดหยามบุคคลใด ๆ

(๘) ต้องถือปฏิบัติตามแบบธรรมเนียมของกิจการรถไฟแห่งประเทศไทย

(๙) ต้องรักษาความสัมพันธ์ในระหว่างพนักงานรถไฟและช่วยเหลือซึ่งกันและกัน

(๑๐) ต้องออกส่าหะและอำนวยความสะดวกในหน้าที่การงาน

(๑๑) ต้องร่วมมือกันขจัดอุปสรรค หรือเหตุการณ์ร้ายอันจะพึงเกิดหรือได้เกิดขึ้น

แก่กิจการของการรถไฟแห่งประเทศไทย

(๑๒) ต้องรักษาความลับในทางราชการ และในกิจการของการรถไฟแห่งประเทศไทย

ประเทศไทย

การลงโทษ

ข้อ ๓ โทษฐานผิดวินัยตามข้อบังคับมี ๕ สถาน คือ

- (๑) ไล่ออก
- (๒) ปลดออก
- (๓) ลดขั้นเงินเดือน
- (๔) ตักเตือน
- (๕) ภาคทัณฑ์

ข้อ ๔ การไล่ออกจะกระทำได้ เมื่อพนักงานผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงดังต่อไปนี้

- (ก) ทุจริตทอหน้าที
- (ข) ทำความผิดของรับอาญาจำคุกโดยคำพิพากษาโทษจำคุก เว้นแต่ความผิด

ฐานลหุโทษ หรือความผิดอันใดกระทำโดยฐานประมาท

- (ค) ตองคำพิพากษาให้เป็นคนล้มละลาย เพราะทำหนี้สินขึ้นด้วยความทุจริต
- (ง) ชักคำสั่งผู้บังคับบัญชาที่สั่งโดยชอบด้วยหน้าที่การงาน และการชักคำสั่งนั้น

เป็นเหตุให้เสียหายหรืออาจเสียหายแก่กิจการรถไฟแห่งประเทศไทย

- (จ) ประมาทเลินเล่อในหน้าที่การงาน เป็นเหตุให้เสียหายหรืออาจจะเสียหาย

แก่กิจการรถไฟแห่งประเทศไทยอย่างร้ายแรง

- (ฉ) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง

ข้อ ๕ ทวิ การลงโทษปลดออกจะกระทำได้ เมื่อพนักงานผู้ใดกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง
แต่ยังไม่ถึงกับจะต้องถูกไล่ออก หรือมีเหตุอันควรลดหย่อน

เมื่อพนักงานผู้ใดถูกกล่าวหากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรง และการสอบสวนไม่ได้ความเป็น
สัตย์ว่ากระทำผิดที่จะถูกไล่ออก แต่มีมลทิน หรือมีหมองในกรณีที่ถูกสอบสวนนั้น ซึ่งถ้าจะให้คงทำงาน
อยู่ต่อไปอาจเป็นการเสียหายแก่การรถไฟแห่งประเทศไทย ก็ให้ผู้บังคับบัญชาสั่งปลดออกจากรางานได้

การสั่งปลดออกจากงานตามข้อ ๔ ทวิ นี้ ให้ถือว่าเป็นกรณีคำสั่งปลดออกโดยไม่มี
ความคิดเห็นความหมายแห่งข้อบังคับว่าด้วยกองทุนสำหรับจ่ายสงเคราะห์ผู้ปฏิบัติงานในการรถไฟแห่ง
ประเทศไทย และมีสิทธิได้รับบำเหน็จบำนาญ

ข้อ ๕ การลงโทษไล่ออก ถ้ามิใช่เป็นกรณีความผิดปรากฏชัดแจ้ง จะต้องมีการสอบสวน
ก่อน แต่การสอบสวนจะกระทำเป็นการโดยวิธีใด ให้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยเป็นผู้พิจารณา
ความแต่จะเห็นสมควร

ข้อ ๖ กรณีดังต่อไปนี้ให้ถือว่าเป็นกรณีความผิดปรากฏชัดแจ้ง ให้ลงโทษไล่ออกได้
โดยไม่ต้องมีการสอบสวน คือ

- (๑) ทำความผิดฐานทุจริตต่อหน้าที่และให้ถ้อยคำรับสารภาพต่อผู้บังคับบัญชา
- (๒) ทำความผิดต่อรับอาญาจำคุกโดยคำพิพากษาโทษจำคุก เว้นแต่ความผิด
ฐานลหุโทษ หรือความผิดอันใดกระทำโดยประมาท
- (๓) ท้องคำพิพากษาให้เป็นคนล้มละลาย เพราะทำหนี้สินขึ้นด้วยความทุจริต
- (๔) ขาดงานเกินกว่า ๑๕ วัน โดยไม่มีเหตุอันสมควร
- (๕) ละทิ้งหน้าที่ในขณะที่กำลังปฏิบัติอยู่
- (๖) ชักชวนคำสั่งผู้บังคับบัญชาที่สั่งโดยชอบ โดยไม่มีเหตุผล
- (๗) ประพฤติชั่วอย่างร้ายแรง ซึ่งเจ้าหน้าที่ชั้นหัวหน้ากองหรือเทียบเท่าได้

ประสบพบเห็นด้วยตนเอง

ข้อ ๖ ทวิ พนักงานผู้ใดมีกรณีท้องหวางกระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกสอบสวน
หรือถูกฟ้องคดีอาญา หรือถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดอาญา เว้นแต่คดีความผิดลหุโทษหรือความผิดอันใด
กระทำโดยประมาท ถ้าผู้บังคับบัญชาที่พนักงานผู้นั้นสังกัดเห็นว่ามึมลทินหรือมัวหมอง จะให้คงอยู่ใน
หน้าที่การงานระหว่างสอบสวนหรือพิจารณา จะเป็นการเสียหายแก่การรถไฟแห่งประเทศไทย หรือ
ผู้นั้นมีอายุใกล้ถึงกำหนดที่จะต้องออกจากงานเพราะเหตุอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์ ก็ให้ผู้บังคับบัญชา

ผู้มีอำนาจสั่งอนุญาตการลาออก ตามข้อบังคับว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอนพนักงาน
ของการรถไฟแห่งประเทศไทย สั่งให้ผู้นั้นออกจากงานไวก่อนเพื่อรอฟังผลการสอบสวนพิจารณาได้

แต่ถ้าภายหลังศาลพิพากษาว่ามีความผิด หรือสอบสวนพิจารณาได้ความเป็นสัจจะที่จะต้อง
ลงโทษไล่ออก หรือปลดออก หรือเป็นกรณีที่จะต้องให้ออกจากงานด้วยเหตุอื่น ก็ให้ดำเนินการ
เปลี่ยนแปลงคำสั่งเป็นไล่ออก หรือปลดออก หรือให้ออกจากงานด้วยเหตุอื่น ให้ตรงตามข้อบังคับนี้
หรือข้อบังคับว่าด้วยการบรรจุ การแต่งตั้ง การถอดถอนพนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทย
ถ้าปรากฏว่าผู้นั้นสั่งให้ออกจากงานไวก่อนมิได้มีความผิดเลย หรือมีความผิดไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษ
ไล่ออก หรือปลดออก และไม่มีกรณีที่จะต้องออกจากงานด้วยเหตุอื่น ให้ผู้นั้นกลับมาทำงานตามเดิม

ในกรณีที่ปรากฏผลการสอบสวนพิจารณาเป็นยุติแล้วว่าผู้นั้นสั่งให้ออกจากงานไวก่อน
มิได้มีความผิด หรือมีความผิดไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษไล่ออก หรือปลดออก เท่าที่เกี่ยวกับเงิน เดือน
ให้ผู้นั้นมีสิทธิได้รับเงิน เดือนในระหว่างถูกสั่งให้ออกจากงานไวก่อนนั้น เสมือนว่าผู้นั้นถูกสั่งให้ทำงาน
แต่ถ้าผู้นั้นมีอายุครบหกสิบปีบริบูรณ์แล้ว และมีได้รับการทออายุก็ให้สิทธิรับเงิน เดือนเพียงถึงสิ้นปี
งบประมาณนั้น

ข้อ ๘ พนักงานผู้ใดมีกรณีต้องหาว่ากระทำผิดวินัยอย่างร้ายแรงจนถูกสอบสวนหรือถูกฟ้อง
คดีอาญา หรือถูกกล่าวหาว่ากระทำผิดอาญา เว้นแต่คดีความผิดลหุโทษ หรือความผิดอันใดกระทำโดย
ประมาท ถ้าผู้นั้นยังมีอายุ เห็นว่ายังไม่สมควรสั่งให้ออกจากงานไวก่อนเพราะกรณีนี้มีผลทัณฑ์หรือมัวหมอง
ไม่ปรากฏชัด แต่หากจะให้ออกอยู่ในหน้าที่การงานระหว่างสอบสวนหรือพิจารณา จะเป็นการเสียหายแก่
การรถไฟแห่งประเทศไทยแล้ว ก็ให้ผู้มีอำนาจสั่งให้ผู้นั้นพักงานเพื่อรอฟังผลการสอบสวนหรือพิจารณาได้
เมื่อใดสั่งให้พนักงานไวแล้วจะสั่งให้ออกจากงานไวก่อนตามข้อ ๖ ทวี อีกชั้นหนึ่งก็ได้

พนักงานที่ถูกฟ้องคดีอาญา หรือต้องหาคดีอาญาหลายส่วน หรือต้องหากระทำผิดวินัย
หลายเรื่อง ให้ผู้นั้นยังมีอำนาจสั่งพักงานได้ทุกเรื่อง การพักงานนั้นให้พักตลอดเวลาที่สอบสวน
พิจารณา เมื่อสอบสวนพิจารณาเสร็จสิ้นแล้วก็ให้ดำเนินการตามข้อ ๘

ข้อ ๘ ผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจสั่งพนักงาน คือ

(๑) ผู้อำนวยการรถไฟแห่งประเทศไทย สั่งให้พนักงานทุกระดับพนักงานได้ เว้นแต่ถ้าเป็นพนักงานระดับ ๑๓ ขึ้นไป ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทยก่อน

(๒) ผู้อำนวยการฝ่ายหรือเทียบเท่า สั่งให้พนักงานตั้งแต่ระดับ ๙ ลงมา พนักงานได้

(๓) หัวหน้าสำนักงานหรือเทียบเท่า และผู้บังคับบัญชาระดับ ๑๑ สั่งให้ พนักงานระดับ ๕ ลงมาพนักงานได้

ข้อ ๙ ในกรณีที่มีการสั่งพนักงาน ถูกลงโทษหรือพิจารณาใดก็ตามว่า ถูกสั่งพักมิได้มีความผิดเลย ต้องให้ผู้นั้นกลับเข้าทำงานตามเดิม โดยจ่ายเงินเดือนระหว่างพักให้เต็มอัตราเงินเดือน แต่ถ้าปรากฏว่าใครกระทำผิดจริงให้ไล่ออก หรือปลดออก สุดแต่กรณี โดยไม่จ่ายเงินเดือนระหว่างพักให้เลย เว้นแต่ถ้าความผิดนั้นไม่ถึงกับจะต้องถูกลงโทษไล่ออกหรือปลดออก ก็ให้ลงโทษสถานอื่นได้ และจ่ายเงินเดือนระหว่างพักไม่เกินกึ่งอัตราของเงินเดือน

ข้อ ๑๐ อำนาจการสั่งไล่ออก และปลดออกตามข้อบังคับนี้

(๑) ถ้าเป็นกรณีความผิดปรากฏชัดแจ้ง สำหรับพนักงานตั้งแต่ระดับ ๑๒ ลงมา ให้ผู้อำนวยการรถไฟแห่งประเทศไทยหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายจากผู้อำนวยการรถไฟแห่งประเทศไทย ซึ่งดำรงตำแหน่งตั้งแต่หัวหน้าสำนักงานหรือเทียบเท่าขึ้นไป มีอำนาจสั่งไล่ออกได้ทันที แต่ถ้าพนักงานที่จะต้องถูกลงโทษเป็นพนักงานระดับ ๑๓ ขึ้นไป ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทยก่อน

(๒) ถ้าเป็นกรณีที่มีการสอบสวน ต้องเสนอให้ที่ประชุมผู้อำนวยการฝ่ายและหัวหน้าสำนักงานพิจารณา ก่อน และสำหรับพนักงานที่จะต้องถูกลงโทษตั้งแต่ระดับ ๑๒ ลงมา เมื่อที่ประชุมเห็นควรให้ไล่ออก หรือปลดออก สุดแต่กรณี ผู้อำนวยการรถไฟแห่งประเทศไทย หรือผู้ที่ได้รับ

มอบหมายจากผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ซึ่งดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานหรือเทียบเท่าขึ้นไป
จึงจะสั่งไล่ออก หรือปลดออก สุดแต่กรณีใด แต่ตำแหน่งงานที่จะต้องถูกลงโทษตั้งแต่ระดับ ๑๓ ขึ้นไป
ต้องเสนอให้คณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทยพิจารณาอีกชั้นหนึ่ง เมื่อคณะกรรมการรถไฟแห่ง
ประเทศไทยเห็นสมควรให้ไล่ออก หรือปลดออก จึงให้ผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทยสั่งไล่ออก
หรือปลดออกได้

ในการเสนอให้ประชุมผู้อำนวยการฝ่ายและหัวหน้าสำนักงานพิจารณาความใน
วรรคแรก ให้แยกถือปฏิบัติดังนี้

ก. ในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุอันตรายที่ร้ายแรงเกี่ยวกับการเดินขบวนรถ ซึ่งมีผู้กระทำความผิด
หรือบกพร่อง มีระดับโทษขั้นไล่ออก หรือปลดออกจากงานแล้ว ในการประชุมผู้อำนวยการฝ่ายและ
หัวหน้าสำนักงาน (ท่านปกครอง) เพื่อพิจารณาโทษ ให้มีเฉพาะผู้ว่าการหรือรองผู้ว่าการด้าน
ปฏิบัติการ ๑ สุดแต่กรณีเป็นประธานที่ประชุม ประกอบด้วยวิศวกรใหญ่ฝ่ายการช่างกล วิศวกรใหญ่
ฝ่ายการช่างโยธา ผู้อำนวยการฝ่ายการเดินรถ และหัวหน้าสำนักงานอาชญาบาล เข้าร่วมประชุม
เท่านั้น

(ข้อ ๑๑ (๒) ก. แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ ๑ เมื่อวันที่ ๑๔ กันยายน ๒๕๔๑ มีผลใช้
บังคับในวันเดียวกัน)

ข. สำหรับความผิดกรณีอื่น ๆ นอกจากตามข้อ ก. ให้มีรองผู้ว่าการด้านบริหารเป็น
ประธานในที่ประชุม ประกอบด้วยผู้อำนวยการฝ่ายหรือเทียบเท่าทุกฝ่าย และหัวหน้าสำนักงานทุก
สำนักงานเข้าร่วมประชุม

ในกาประชุมตามข้อ ก. และข้อ ข. ถ้าผู้เข้าร่วมประชุมติดงานค้างอื่นที่จำเป็นไม่
สามารถเข้าร่วมประชุมด้วยตนเองได้ ให้มอบหมายพนักงานที่มีตำแหน่งต่ำกว่าลงมาไม่ต่ำกว่า
ระดับ ๑๒ เข้าประชุมแทน ถ้าฝ่ายใดไม่มีพนักงานระดับ ๑๒ ให้มอบหมายพนักงานที่มีตำแหน่งไม่
ต่ำกว่าระดับ ๑๐ ขึ้นไปได้ ส่วนหัวหน้าสำนักงานให้มอบหมายพนักงานที่มีตำแหน่งไม่ต่ำกว่า
ระดับ ๑๐

การลดเสียงลงคะแนน ให้ถือคะแนนเสียงฝ่ายช่างมากเป็นเกณฑ์ ถ้าคะแนนเสียง
เท่ากัน ให้ประธานในที่ประชุมออกเสียงเพิ่มขึ้นอีกเสียงหนึ่งเป็นเสียงชี้ขาด

ข้อ ๑๑ พนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทยผู้กระทำผิดวินัย แต่ไม่ร้ายแรงถึงกับ
จะของถูกลงโทษไล่ออก หรือปลดออก ให้ผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย หรือผู้ที่ได้รับมอบหมาย
จากผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย ซึ่งดำรงตำแหน่งหัวหน้าสำนักงานขึ้นไป มีอำนาจสั่งลงโทษ
ลดชั้นเงินเดือนได้ไม่เกิน ดังนี้

(๑) พนักงานระดับ ๑๑ ขึ้นไป ๑ ชั้น

(๒) พนักงานระดับ ๘ - ๑๐ ๒ ชั้น

(๓) พนักงานระดับ ๑ - ๗ ๓ ชั้น

และในการลดชั้นเงินเดือนนั้น แม้จะทำให้ผู้ที่ถูกลงโทษได้รับเงินเดือนต่ำกว่าขั้นต่ำ
ของตำแหน่งหรือระดับที่ครองอยู่ ก็ให้มีอำนาจกระทำได้ แต่การลดชั้นเงินเดือนพนักงานระดับ ๑๑
ขึ้นไป ต้องได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทยก่อน

ข้อ ๑๒ พนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทยผู้ใดกระทำผิดวินัย และยังไม่ควร
ถูกลงโทษถึงลดชั้นเงินเดือน ให้ผู้บังคับบัญชามีอำนาจลงโทษตัดเงินเดือนได้ครั้งหนึ่งไม่เกินอัตรา
ในตารางต่อไปนี้

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ

กรมส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศ ๓/๒๑

ผู้บังคับบัญชา	ผู้กระทำผิดวินัย	กำหนดเวลา เดือน	ส่วนเงินเดือนที่ตัด ร้อยละ
ผู้อำนวยการรถไฟแห่งประเทศไทย	๑. พนักงานระดับ ๑๓	๑๒	๓๐
	๒. พนักงานระดับ ๑๐ - ๑๒	๑๒	๒๕
	๓. พนักงานระดับ ๘ - ๙	๑๒	๒๐
	๔. พนักงานระดับ ๖ - ๗	๑๒	๑๕
	๕. พนักงานระดับ ๑ - ๕	๑๒	๑๐
ผู้อำนวยการฝ่ายหรือเทียบเท่า	๑. พนักงานระดับ ๑๐	๒	๒๕
	๒. พนักงานระดับ ๘ - ๙	๔	๒๐
	๓. พนักงานระดับ ๖ - ๗	๖	๑๕
	๔. พนักงานระดับ ๑ - ๕	๘	๑๐
หัวหน้าสำนักงานหรือเทียบเท่าและผู้บังคับบัญชา	๑. พนักงานระดับ ๑๐	๑	๒๐
	๒. พนักงานระดับ ๘ - ๙	๒	๒๐
	๓. พนักงานระดับ ๖ - ๗	๔	๑๕
	๔. พนักงานระดับ ๑ - ๕	๖	๑๐
ผู้บังคับบัญชา	๑. พนักงานระดับ ๘ - ๙	๑	๒๐
	๒. พนักงานระดับ ๖ - ๗	๒	๑๕
	๓. พนักงานระดับ ๑ - ๕	๔	๑๐
ผู้บังคับบัญชา	๑. พนักงานระดับ ๖ - ๗	๑	๑๕
	๒. พนักงานระดับ ๑ - ๕	๒	๑๐

ขอ ๑๓ พนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทย ผู้ใดกระทำความผิด
ควร โกรธโทษลงเงินเคื่อน หรือกักเงินเคื่อน แกมเหตุที่ผู้บังคับบัญชาเห็นว่าควร
โกรธความปรานี หรือเป็นความผิดเล็กน้อย ผู้บังคับบัญชาระงับโทษแต่เพียงภาคทัณฑ์
โดยแสดงความผิดของผู้นั้นให้ปรากฏเป็นหนังสือก็ได้

ในกรณีกระทำความผิดเล็กน้อยมีระงับโทษภาคทัณฑ์ และเป็นความผิดครั้งแรก
ในสมัย (๑ กรกฎาคม - ๓๐ มิถุนายน ปีถัดไป) ถ้าผู้บังคับบัญชาเห็นว่ามิใช่เหตุอันควร
จะยกโทษให้โดยวางกล่าวตักเตือน หรือให้ทำทัณฑ์บนเป็นหนังสือไว้ก่อนก็ได้

ขอ ๑๔ ผู้บังคับบัญชาทุกระดับ มีหน้าที่ทอญดูแลและมีกระวังผู้อยู่ใต้อำนาจผู้บังคับบัญชา
ของตนให้ปฏิบัติสมควร เหมียววินัยโดยเคร่งครัด

ถ้าผู้บังคับบัญชาทราบว่า ผู้อยู่ใต้อำนาจผู้บังคับบัญชาทำผิดวินัย จะต้องพิจารณาความผิดของ
ผู้นั้นว่า ควรโกรธโทษสถานใด และถ้าอยู่ในอำนาจที่จะสั่งลงโทษใดก็ให้สั่งลงโทษ หรือ
ถ้าเห็นว่าความผิดนั้นควร โกรธโทษสูงกว่าอำนาจที่ตนจะสั่งได้ ก็ให้รายงานต่อผู้บังคับบัญชา
เหนือขึ้นไป เพื่อพิจารณาลงโทษตามสมควร

ขอ ๑๕ ผู้บังคับบัญชาผู้ใดไม่จัดการ ลงโทษผู้อยู่ใต้อำนาจผู้บังคับบัญชาที่ทำผิดวินัย หรือ
จัดการลงโทษโดยไม่สุจริต ให้ถือว่าผู้บังคับบัญชานั้นทำผิดวินัย

ขอ ๑๖ เมื่อได้มีการลงโทษหรือยกโทษผู้กระทำผิดวินัยแล้ว ท้องเสนอรายงานการ
ลงโทษหรือยกโทษนั้นตามลำดับจนถึงผู้ว่าการรถไฟแห่งประเทศไทย

ขอ ๑๗ เมื่อผู้บังคับบัญชาที่มีอำนาจสั่งลงโทษหรือยกโทษผู้กระทำผิดวินัยแล้ว
ผู้บังคับบัญชาเหนือผู้สั่งลงโทษหรือยกโทษ มีอำนาจที่จะพิจารณาเพิ่มโทษ ลงโทษ หรือ
ยกโทษเสียก็ได้ แต่ดำเนินการเพิ่มโทษจะต้องไม่เกินกว่าอำนาจของผู้บังคับบัญชาที่สั่งลงโทษ
ในขั้นนั้น

ขอ ๑๘ ให้ใช้ข้อบังคับนี้ ทั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป

ให้ไว้ ณ วันที่ ๑๔ กรกฎาคม ๒๕๓๗

(นายสุนทร โภคาชัยวัฒน์)

ประธานกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย

ข้อบังคับการรถไฟแห่งประเทศไทย

ฉบับที่ 3.5

ระเบียบวินัยและการลงโทษพนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทย

(แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 1)

โดยที่การรถไฟแห่งประเทศไทยได้เสนอขอแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับว่าด้วยระเบียบวินัยและการลงโทษพนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทย ในส่วนที่เกี่ยวกับการประชุมของผู้อำนวยการฝ่ายและหัวหน้าสำนักงาน เพื่อความเหมาะสม และสอดคล้องกับโครงสร้างการจํองการของการรถไฟแห่งประเทศไทย

คณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 25 (4) แห่งพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ.2494 จึงออกข้อบังคับว่าด้วยระเบียบวินัยและการลงโทษพนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทย แก้ไขเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ให้ยกเลิกความในข้อ 10 (2) ก. แห่งข้อบังคับฉบับที่ 3.5 ลงวันที่ 18 กรกฎาคม 2537 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ก. ในกรณีที่เกิดอุบัติเหตุอันตรายที่ร้ายแรงเกี่ยวกับการเดินขบวนรถ ซึ่งมีผู้กระทำความผิดหรือบกพร่อง มีระดับโทษขั้นไล่ออก หรือปลดออกจากงานแล้ว ในการประชุมผู้อำนวยการฝ่ายและหัวหน้าสำนักงาน (ด้านปกครอง) เพื่อพิจารณาโทษ ให้มีเฉพาะผู้ว่าการหรือรองผู้ว่าการด้านปฏิบัติการ 1 สุดแต่กรณีเป็นประธานที่ประชุม ประกอบด้วยวิศวกรใหญ่ฝ่ายการช่างกล วิศวกรใหญ่ฝ่ายการช่างโยธา ผู้อำนวยการฝ่ายการเดินรถ และหัวหน้าสำนักงานอาณบาล เข้าร่วมประชุมเท่านั้น”

ข้อ 2 ให้ใช้ข้อบังคับนี้ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป.

ให้ไว้ ณ วันที่ 18 กันยายน 2540

(นายปัญญา ตันติขวรงค์)

ประธานกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย

ร่าง

ตรวจ/พิมพ์

ตรวจ

ข้อบังคับการรถไฟแห่งประเทศไทย

ฉบับที่ 3.5

ระเบียบวินัยและการลงโทษพนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทย

(แก้ไขเพิ่มเติมครั้งที่ 2)

คดียการรถไฟแห่งประเทศไทยได้เสนอขอแก้ไขข้อบังคับว่าด้วยระเบียบวินัยและการลงโทษพนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทย เพื่อให้การดำเนินการเป็นไปด้วยความเหมาะสมยิ่งขึ้น

คณะกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 25(4) แห่งพระราชบัญญัติการรถไฟแห่งประเทศไทย พ.ศ.2494 จึงออกข้อบังคับว่าด้วยระเบียบวินัยและการลงโทษพนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทย แก้ไขเพิ่มเติมดังต่อไปนี้

ข้อ 1. ให้ยกเลิกความในข้อ 10(2)ค. แห่งข้อบังคับฉบับที่ 3.5 ระเบียบวินัยและการลงโทษพนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทย (ปรับปรุงใหม่) ลงวันที่ 18 กรกฎาคม 2537 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ ในกรณีเกิดอุบัติเหตุอันตรายที่ร้ายแรงเกี่ยวกับการเดินขบวนรถ ซึ่งมีผู้กระทำความผิดหรือบกพร่อง มีระดับโทษขั้นไล่ออก หรือปลดออกจากงานแล้ว ในการประชุมผู้อำนวยการฝ่ายและหัวหน้าสำนักงาน (ด้านปกครอง) เพื่อพิจารณาโทษ ให้มีเฉพาะผู้ว่าการหรือรองผู้ว่าการที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าการ สดแต่กรณีเป็นประธานที่ประชุม ประกอบด้วย วิศวกรใหญ่ฝ่ายการช่างกล วิศวกรใหญ่ฝ่ายการช่างโยธา ผู้อำนวยการฝ่ายการเดินรถ และหัวหน้าสำนักงานอาณานิคม เข้าร่วมประชุมเท่านั้น”

ข้อ 2. ให้ยกเลิกความในข้อ 10(2)ข. วรรคแรก แห่งข้อบังคับฉบับที่ 3.5 ระเบียบวินัยและการลงโทษพนักงานของการรถไฟแห่งประเทศไทย (ปรับปรุงใหม่) ลงวันที่ 18 กรกฎาคม 2537 และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

“ สำหรับความผิดกรณีอื่น ๆ นอกจากตามข้อ ก. ให้มีรองผู้ว่าการที่ได้รับมอบหมายจากผู้ว่าการ เป็นประธานในที่ประชุม ประกอบด้วยผู้อำนวยการฝ่ายหรือเทียบเท่าทุกฝ่าย และหัวหน้าสำนักงานทุกสำนักงานเข้าร่วมประชุม”

ข้อ 3. ให้ใช้ข้อบังคับนี้ ตั้งแต่บัดนี้เป็นต้นไป.

ให้ไว้ ณ วันที่ 14 พฤษภาคม 2552

(นายถวัลย์รัฐ อ่อนศิริ)

ประธานกรรมการรถไฟแห่งประเทศไทย